

Sygn. akt: X C 994/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) spółka akcyjna w G.

przeciwko H. M., J. A. i H. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo w stosunku do H. M. i J. A.;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego H. M. kwotę 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanej J. A. kwotę 77 zł (siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 994/16

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł 10 grudnia 2015 r. pozew o zapłatę kwoty 461 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu przeciwko pozwanym H. M., J. A. i H. W..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota stanowi sumę należności wynikających z nieopłaconych faktur VAT wystawionych przez poprzednika prawnego powoda tj. Zakład (...) S.A. z tytułu dostarczenia energii elektrycznej do lokalu przy ulicy (...), wskazanego w umowie o dostawę energii, w którym, w okresie za który wystawiono faktury zamieszkiwali pozwani. Podano też, że podstawą wystawienia faktur była umowa zawarta w 2001 r. z B. W., która zmarła z 2005 r.

W odpowiedzi na pozew złożonej przez pozwanych J. A. i H. M. wniesiono o oddalenie powództwa. Pozwani nie zakwestionowali zawarcia umowy o sprzedaż energii elektrycznej przez B. W.. Wskazano jednak, że pozwany H. M. zawarł umowę najmu i faktycznie zamieszkuje w lokalu przy ulicy (...) od (...) natomiast umowę o sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej zawarł z powodem 28 kwietnia 2014 r. Podniesiono również, że H. M. nie jest następcą prawnym zmarłej B. W. i nie posiada w przedmiotowej sprawie legitymacji biernej. Dodatkowo podano, że J. A. zawarła umowę najmu lokalu przy ulicy (...) dnia (...), a poprzednim najemcą był H. M.. W dniu (...) miało również dojść do zdania punktu odbioru energii elektrycznej przy wiedzy pełnomocnika powoda. Dnia (...) pozwana zawarła umowę o dostarczenie i sprzedaż energii elektrycznej z powodem. Oświadczone również, że J. A. nie jest następcą

prawnym zmarłej B. W. i nie posiada legitymacji biernej w przedmiotowej sprawie. Zaprzeczono twierdzeniom powoda jakoby pozwani zamieszkivali w spornym czasie w lokalu objętym umową. Podnieśli również, że zameldowanie służy wyłącznie celom ewidencyjnym i nie jest tożsamy z zamieszkaniem faktycznym w lokalu, a co za tym idzie z pobieraniem i korzystaniem z energii elektrycznej. Ponadto podniesiono, że powód nie wskazał, który z pozwanych rzekomo wpłacił pieniądze na poczet faktury VAT i numerze TE (...) i nie wskazał żadnego dowodu rzekomej wpłaty na poczet tej faktury.

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 r. zawieszono postępowanie wobec H. W. zgodnie z art. 177§1 pkt 6 k.p.c.

Sąd ustalił, co następuje:

B. W. zawarła z Zakładem (...) S.A., którego następcą prawnym jest strona powodowa umowę o świadczenie usług przesyłowych i sprzedaży energii elektrycznej nr (...) w dniu 4 stycznia 2001 r. Zgodnie z umową strona powodowa dostarczała energię elektryczną do lokalu przy ulicy (...) w T..

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- umowa o sprzedaż energii elektrycznej z 4.01.2001 r. – k.12-14 akt

B. W. zmarła (...)

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- informacja z Centrum Personalizacji Dokumentów MSW – k. 15 akt

Powód w dniu 6 listopada 2013 r. wystawił fakturę VAT nr (...) za dostawę do mieszkania przy ulicy (...) energii elektrycznej za okres od 3 września 2013 r. do 6 listopada 2013 r. Kolejna faktura VAT (...) została wystawiona 31 marca 2014 r. za okres od 6 listopada 2013 r. do 31 marca 2014 r. , a następna o nr (...) /1F w dniu 28 kwietnia 2014 r. za okres od 31 marca 2014 r. do 28 kwietnia 2014 r.

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- faktura VAT nr (...) – k. 17-18 akt

- faktura VAT nr (...) – k. 19-20 akt

- faktura VAT nr (...) – k. 21-22 akt

Pozwany H. M. zawarł umowę najmu i zaczął faktycznie zamieszkiwać w mieszkaniu przy ulicy (...) w dniu (...) Natomiast w dniu(...) zawarł z powodem umowę o sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej.

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- umowa najmu – k. 59 akt

- umowa o sprzedaż energii – k. 56 -57 akt

Pozwana J. A. zawarła umowę najmu i zaczęła faktycznie zamieszkiwać w mieszkaniu przy ulicy (...) w dniu 15 lipca 2014 r. po poprzednim lokatorze H. M.. W tym samym dniu przy obecności pełnomocnika powoda doszło do zdania punktu odbioru energii elektrycznej. Dnia 30 lipca 2014 r. pozwana zawarła umowę o dostarczenie i sprzedaż energii elektrycznej z powodem.

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- umowa najmu – k. 58 akt

- umowa o sprzedaż energii – k. 60- 61 akt

- protokół zdawczo-odbiorczy – k. 62 akt

Pozwani od 1 listopada 2013 r. do dnia złożenia pozwu byli zameldowani pod adresem na ul. (...) w T..

Okoliczności bezsporne oraz dowód:

- pismo Centrum Personalizacji Dokumentów – k. 16 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z dokumentów załączonych do akt sprawy. Dokumentom tym Sąd nadał przymiot wiarygodności.

Bezsporne w sprawie jest to, że na podstawie umowy zawartej w 2001 r. ze zmarłą w 2005 r. B. W., do lokalu na ulicy (...) w T. dostarczano prąd.

Sporne natomiast pozostaje czy powód może domagać się od pozwanych należności za wystawione za okres od 2 września 2013 r. do 28 kwietnia 2014 r. faktury, tylko na tej podstawie, że pozwani byli zameldowani w tym okresie w mieszkaniu.

Zgodnie z art. 6 k.c., istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c., ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar wykazania zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia wraz z naliczonymi odsetkami.

Podkreślenia wymaga fakt, że sąd nie jest obowiązany zastąpić własnym działaniem beczynność strony, a skorzystanie przez sąd ze swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej jest możliwe jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze. Należy zatem wyraźnie podkreślić, że to strony procesu, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Na sądzie rozpoznającym sprawę nie spoczywa powinność zarządzania dochodzeń mających na celu uzupełnienie i wyjaśnienie twierdzeń stron oraz poszukiwanie dowodów na ich udowodnienie.

W ocenie Sądu z zebranego materiału dowodowego nie wynika by pozwani byli zobowiązani do uregulowania wystawionych przed powoda faktur za dostawę prądu.

Uznać należy, że powód nie udowodnił, tego że może dochodzić od pozwanych jakichkolwiek należności za dostawę prądu w spornym okresie. Powód przede wszystkim nie odniósł się w żadnej mierze do zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną.

Zgodnie z art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej, sąd mając na uwadze wynik całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Domniemanie przyznania z art. 230, podobnie jak przyznanie wyraźne, przewidziane w art. 229 KPC, służy na równi z wynikami dowodów do poczynienia ustaleń faktycznych. W porównaniu jednak do przyznania wyraźnego, dotyczącego przytoczeń zarówno powoda, jak i pozwanego, przyznanie dorozumiane dotyczy tylko twierdzenia, co do którego przeciwnik nie wypowiedział się, a mógł to uczynić, i dlatego ocena sądu musi się opierać na całości materiału procesowego. Samo milczenie jednej ze stron, co do twierdzeń strony przeciwnej, nie może stanowić podstawy do uznania faktów za przyznane. To zebrany w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu charakteru i przedmiotu postępowania decyduje o tym, czy można zastosować art. 230 KPC (zob. wyr. SN z 17.2.1975 r., II CR 719/74, L.).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał zarzuty za słuszne tym bardziej, że pozwani wykazali ich zasadność załączonymi do odpowiedzi na pozew dokumentami. Wskazali przede wszystkim, że w spornym okresie nie zamieszkiwali faktycznie w mieszkaniu na ulicy (...). Na dowód tych twierdzeń przedłożyli umowy najmu mieszkania, które nie obejmują swoim zakresem spornego czasu. Sąd przyznał rację pozwanym, że zameldowanie jest instytucją prawa administracyjnego i służy wyłącznie celom ewidencyjnym. Tak więc, fakt że pozwani byli tylko zameldowani w mieszkaniu na ulicy (...) w spornym okresie, wobec nie ustosunkowania się powoda to twierdzeń pozwanych, nie świadczy o tym że rzeczywiście w nim zamieszkiwali.

Pozwani wykazali również, że tuż po najęciu mieszkania sami podpisali umowy z powodem o dostawę prądu i za czas ich rzeczywistego mieszkania w lokalu energia dostarczana była na podstawie umowy bezpośrednio łączącej strony.

Pozwani zaprzeczyli także by byli następcami prawnym zmarłej B. W.. Zarzucili również powodowi, że nie wykazał by którykolwiek z pozwanych uiścił jakąś kwotę na poczet faktury TE (...). Powód nie ustosunkował się w do tych twierdzeń.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd ocenił, że powództwo nie zostało udowodnione i na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 220) oraz art. 353 k.c. a contrario, Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, zasądając od powoda na rzecz pozwanych po 77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska